

devanudaiyaniyayappiramanam.org

இணைப்பு 8e: தசமபாகங்களும் முதற்பலன்களும் — இன்று ஏன் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாது

இந்தப் பக்கம், எருசலேமில் ஆலயம் இருந்தபோது மட்டுமே கடைப்பிடிக்கக்கூடிய தேவனுடைய சட்டங்களை ஆராயும் தொடரின் ஒரு பகுதியாகும்.

- இணைப்பு 8a: ஆலயம் தேவைப்படும் தேவனுடைய சட்டங்கள்
- இணைப்பு 8b: பலிகள் — இன்று ஏன் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8c: வேதாகமப் பண்டிகைகள் — அவற்றில் எதையும் இன்று ஏன் கடைப்பிடிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8d: சுத்திகரிப்புச் சட்டங்கள் — ஆலயம் இல்லாமல் ஏன் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8e: தசமபாகங்களும் முதற்பலன்களும் — இன்று ஏன் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாது (இந்தப் பக்கம்).
- இணைப்பு 8f: திருவிருந்து — இயேசுவின் கடைசி இராப்போஜனம் பஸ்காவாக இருந்தது
- இணைப்பு 8g: நசரேயர் மற்றும் பொருத்தனைச் சட்டங்கள் — இன்று ஏன் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க முடியாது
- இணைப்பு 8h: ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய பகுதியளவிலான மற்றும் அடையாளப்பூர்வமான கீழ்ப்படிதல்
- இணைப்பு 8i: சிலுவையும் ஆலயமும்

தசமபாகங்களும் முதற்பலன்களும் இஸ்ரவேலரின் விளைச்சலில் இருந்து — நிலத்திலிருந்து கிடைத்தவை (உபாகமம் 14:22), மந்தையிலிருந்து கிடைத்தவை (லேவியராகமம் 27:32) — பரிசுத்தமான பங்குகளாக இருந்தன. அவற்றைத் தமது பரிசுத்த ஸ்தலத்தில், தமது பலிபீடத்துக்கு முன்பாகவும், லேவிய ஆசாரியர்களின் கைகளிலும் செலுத்துமாறு தேவன் கட்டளையிட்டார். இந்தக் கட்டளைகள் ஒருபோதும் ரத்துசெய்யப்படவில்லை. இயேசு ஒருபோதும் அவற்றை நீக்கவில்லை. ஆனால் தேவன் ஆலயத்தையும், பலிபீடத்தையும், ஆசாரியத்துவத்தையும் அகற்றினார்; அதனால் இன்று கீழ்ப்படிவது சாத்தியமற்றதாகிவிட்டது. ஆலயத்தைச் சார்ந்த மற்ற எல்லாச் சட்டங்களைப் போலவே, அடையாளப்பூர்வமான மாற்றீடுகள் கீழ்ப்படிதல் அல்ல; அவை மனிதர்களின் கண்டுபிடிப்புகள்.

நியாயப்பிரமாணம் கட்டளையிட்டது என்ன

நியாயப்பிரமாணம் தசமபாகத்தை மிகத் துல்லியமாக வரையறுத்தது. தானியம், திராட்சரசம், எண்ணெய், கால்நடைகள் என எல்லா விளைச்சலிலும் பத்தில் ஒரு பங்கை இஸ்ரவேலர் தனியாகப் பிரித்து, தேவன் தேர்ந்தெடுத்த இடத்துக்குக் கொண்டுவர வேண்டியிருந்தது (உபாகமம் 14:22-23). தசமபாகம் உள்ளூரில் பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை. ஒருவர் விரும்பிய போதகர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. தூரம் காரணமாகத் தற்காலிகமாகப் பணமாக மாற்ற வேண்டிய குறுகிய விதிவிலக்கைத் தவிர, அது பண நன்கொடையாக மாற்றப்படவும் இல்லை; அந்த விதிவிலக்கிலும், அந்தப் பணம் தேவனுக்கு முன்பாகப் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் செலவிடப்பட வேண்டியிருந்தது (உபாகமம் 14:24-26).

நிலத்தைச் சுதந்தரமாகப் பெறாததால் தசமபாகம் லேவியர்களுக்குச் சொந்தமானது (எண்ணாகமம் 18:21). ஆனால் லேவியர்களும்கூட தசமபாகத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கைப் பலிபீடத்தினிடத்தில் இருந்த ஆசாரியர்களுக்குக் கொண்டுவர வேண்டியிருந்தது (எண்ணாகமம் 18:26-28). முழு அமைப்பும் செயல்படும் ஆலயத்தைச் சார்ந்திருந்தது.

முதற்பலன்கள் இன்னும் விரிவான ஒழுங்கைக் கொண்டிருந்தன. வழிபடுபவர் அறுவடையின் முதல் விளைச்சலை நேராக ஆசாரியனிடம் கொண்டுசென்று, பலிபீடத்துக்கு முன்பாக வைத்து, தேவன் கட்டளையிட்ட வாய்மொழி

அறிக்கையைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது (உபாகமம் 26:1-10). இந்தச் செயலுக்கு பரிசுத்த ஸ்தலமும், ஆசாரியத்துவமும், பலிபீடமும் தேவைப்பட்டன.

இஸ்ரவேலர் எவ்வாறு கீழ்ப்படிந்தார்கள்

கீழ்ப்படிதல் சாத்தியமான ஒரே வழியில் இஸ்ரவேலர் இந்தச் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள்: தசமபாகத்தையும் முதற்பலன்களையும் நேரடியாக ஆலயத்துக்குக் கொண்டுவந்து செலுத்துவதன் மூலம் (மல்கியா 3:10). எந்த இஸ்ரவேலரும் அடையாளப்பூர்வமான அல்லது “ஆவிக்குரிய” வடிவத்தை உருவாக்கவில்லை. எந்தச் சதவீதமும் உள்ளூர் மதத் தலைவர்களுக்குத் திருப்பிவிடப்படவில்லை. புதிய விளக்கம் எதுவும் சேர்க்கப்படவில்லை. வழிபாடு என்பது கீழ்ப்படிதலாக இருந்தது; கீழ்ப்படிதல் என்பது தேவன் கட்டளையிட்டதைத் துல்லியமாகச் செய்வதாக இருந்தது.

மூன்றாம் ஆண்டின் தசமபாகமும் லேவியர்களையே சார்ந்திருந்தது; ஏனெனில் அதைப் பெற்றுப் பகிர்ந்தளிக்க தேவனுக்கு முன்பாகப் பொறுப்பானவர்கள் அவர்கள், தனிநபர்கள் அல்ல (உபாகமம் 14:27-29). ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், தசமபாகமும் முதற்பலன்களும் தேவன் ஏற்படுத்திய அமைப்புக்குள்ளேயே இருந்தன: ஆலயம், பலிபீடம், லேவியர்கள், ஆசாரியர்கள், சடங்குமுறைத் தூய்மை.

இன்று கீழ்ப்படிதல் ஏன் சாத்தியமற்றது

இன்று ஆலயம் இல்லை. பலிபீடம் இல்லை. லேவிய ஆசாரியத்துவம் பணியாற்றவில்லை. பரிசுத்த ஸ்தலம் இல்லாமல் தூய்மை அமைப்பு செயல்பட முடியாது. தேவன் அளித்த இந்த அமைப்புகள் இல்லாமல், யாராலும் தசமபாகத்தையோ முதற்பலன்களையோ கடைப்பிடிக்க முடியாது.

“பல நாட்கள் பலியில்லாமலும் தூணில்லாமலும், ஏபோத்தும் சுரூபங்களும் இல்லாமலும்” இஸ்ரவேலர் இருப்பார்கள் என்று தேவனே முன்னறிவித்தார் (ஓசியா 3:4). ஆலயத்தை அகற்றியபோது, அதைச் சார்ந்துள்ள ஒவ்வொரு சட்டத்துக்கும் கீழ்ப்படியும் ஆற்றலையும் அவர் அகற்றினார்.

ஆகையால்:

- கிறிஸ்தவ போதகர், மிஷனரி, மேசியானிய ரபி அல்லது வேறு எந்த ஊழியப் பணியாளரும் வேதாகமத்தின்படியான தசமபாகத்தைப் பெற முடியாது.
- எந்தச் சபையும் முதற்பலன்களைச் சேகரிக்க முடியாது.
- அடையாளப்பூர்வமான எந்தக் கொடையும் இந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றாது.

நியாயப்பிரமாணமே கீழ்ப்படிதலை வரையறுக்கிறது; வேறு எதுவும் கீழ்ப்படிதல் அல்ல.

தாராளமாகக் கொடுப்பது ஊக்குவிக்கப்படுகிறது — ஆனால் அது தசமபாகம் செலுத்துவது அல்ல

ஆலயம் அகற்றப்பட்டதால் இரக்கத்துடன் நடக்க வேண்டும் என்ற தேவனுடைய அழைப்பு அகற்றப்படவில்லை. பிதாவும் இயேசுவும் தாராளமாகக் கொடுப்பதை, குறிப்பாக ஏழைகள், ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், தேவையுள்ளவர்கள் ஆகியோருக்கு உதவுவதைக் கற்பிக்கிறார்கள் (உபாகமம் 15:7-11; மத்தேயு 6:1-4; லூக்கா 12:33). விருப்பத்துடன் கொடுப்பது நல்லது. ஒரு சபைக்கோ வேறு ஊழியத்துக்கோ பண உதவி செய்வது தடைசெய்யப்படவில்லை. நீதியான பணியை ஆதரிப்பது மேன்மையானது.

ஆனால் தாராளமாகக் கொடுப்பது தசமபாகம் செலுத்துவது அல்ல.

தசமபாகம் செலுத்துவதற்கு வேண்டியவை:

- நிலையான சதவீதம்
- குறிப்பிட்ட பொருட்கள் (விவசாய விளைச்சலும் கால்நடைகளும்)
- குறிப்பிட்ட இடம் (பரிசுத்த ஸ்தலம் அல்லது ஆலயம்)
- குறிப்பிட்ட பெறுநர்கள் (லேவியர்களும் ஆசாரியர்களும்)
- சடங்குமுறைத் தூய்மை நிலை

இவற்றில் எதுவும் இன்று இல்லை.

மறுபுறம், தாராளமாகக் கொடுப்பது:

- தேவன் கட்டளையிட்ட சதவீதம் எதுவும் அதற்கு இல்லை

- ஆலயச் சட்டத்துடன் அதற்குத் தொடர்பில்லை
- சட்டப்பூர்வமாகக் கட்டளையிடப்படுவது அல்ல; அது விருப்பத்தின்பேரில் செய்யப்படுவது
- தசமபாகங்களுக்கோ முதற்பலன்களுக்கோ மாற்றீடாக அல்ல; இரக்கத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கிறது

இன்று ஒரு விசுவாசி “பத்து சதவீதம் கொடுக்க வேண்டும்” என்று போதிப்பது வேதவசனத்தோடு சேர்ப்பதாகும். தசமபாகத்துக்குப் பதிலாகக் கட்டாயக் கொடுப்பின் புதிய அமைப்பை உருவாக்க எந்தத் தலைவருக்கும் — பண்டைய காலத்தவருக்கும் நவீன காலத்தவருக்கும் — தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம் அதிகாரம் அளிக்கவில்லை. இயேசு ஒருபோதும் அதைப் போதிக்கவில்லை. தீர்க்கதரிசிகள் ஒருபோதும் அதைப் போதிக்கவில்லை. அப்போஸ்தலர்கள் ஒருபோதும் அதைப் போதிக்கவில்லை.

கற்பனையாக உருவாக்கிய தசமபாகம் கீழ்ப்படிதல் அல்ல; கீழ்ப்படியாமையே

இன்று சிலர், ஆலய அமைப்பு இல்லாமல் போனாலும் அதன் நோக்கம் தொடர்கிறது என்று கூறி, பண உதவியை “நவீன தசமபாகமாக” மாற்ற முயல்கிறார்கள். ஆனால் தேவன் நிராகரிக்கும் அடையாளப்பூர்வமான கீழ்ப்படிதல் என்பதற்கு இதுவே சரியான எடுத்துக்காட்டு. தசமபாகத்தை மறுவிளக்கம் செய்யவோ, வேறு இடத்துக்கு மாற்றவோ, வேறு ஒருவருக்கு ஒதுக்கவோ நியாயப்பிரமாணம் அனுமதிப்பதில்லை. ஒரு போதகர் லேவியர் அல்ல. ஒரு சபையோ மேசியானிய சபைக்கூட்டமோ ஆலயம் அல்ல. ஒரு நன்கொடை முதற்பலன் அல்ல. காணிக்கைத் தட்டில் போடப்படும் பணம் கீழ்ப்படிதலாகிவிடாது.

பலிகள், பண்டிகைக் காணிக்கைகள், சுத்திகரிப்புச் சடங்குகள் ஆகியவற்றைப் போலவே, மனிதர்களின் கண்டுபிடிப்புகளால் மாற்றீடு செய்ய மறுப்பதன் மூலம் நியாயப்பிரமாணம் கட்டளையிட்டதை நாம் மதிக்கிறோம்.

கீழ்ப்படியக்கூடியவற்றுக்குக் கீழ்ப்படிகிறோம்; முடியாதவற்றை மதிக்கிறோம்

தசமபாகங்களும் முதற்பலன்களும் நித்தியக் கட்டளைகளாகவே இருக்கின்றன; ஆனால் தேவன் தாமே ஆலயத்தையும், பலிபீடத்தையும், ஆசாரியத்துவத்தையும், தூய்மை அமைப்பையும் மீட்டெடுக்கும் வரை அவற்றுக்குக் கீழ்ப்படிவது சாத்தியமற்றது. அந்த நாள் வரும்வரை, நம்மால் இயன்றபோது தாராளமாகக் கொடுப்பதன் மூலம் கர்த்தருக்குப் பயந்து நடக்கிறோம் — தசமபாகம் செலுத்துவதாகவோ, முதற்பலன்களைக் கொடுப்பதாகவோ, ஏதேனும் சதவீதத்துக்குக் கீழ்ப்படிவதாகவோ அல்ல; இரக்கத்தையும் நீதியையும் வெளிப்படுத்தும் செயல்களாகவே அவ்வாறு செய்கிறோம்.

மாற்றீட்டை உருவாக்குவது நியாயப்பிரமாணத்தை மறுபடியும் எழுதுவதாகும். மாற்றீடுகளை உருவாக்க மறுப்பது, அதைப் பேசிய தேவனை மதிப்பதாகும்.